

[Stats- og udenrigsministeren.]

telse, at det ærede medlem mener, at han fremtidig kun vil danne en regering, hvis han har et flertal bag sig af venstre og de konservative. Det er da i hvert fald et standpunkt, skal vi sige et fremtidsperspektiv. Hvor lang tid det kan tage for det ærede medlem at nå målet, er hans overvejelse, såvel som det kan være andres overvejelse. Jeg skal ikke beskæftige mig med hele denne sag.

Det, som står tilbage, er ikke spørgsmålet om, hvad det ærede medlem hr. Erik Eriksen ofrede lang tid på, hvad en proprietær Møller har sagt, og hvad der har stået i et referat i Vestkysten. At man overhovedet skal tage et sådant spørgsmål op indendørs i tinget under en sådan debat, begriber jeg for mit vedkommende ikke, men det er ikke mit anliggende, så jeg kan nøjes med at gøre denne korte bemærkning herom. Jeg skal heller ikke blande mig i, hvad der skal genudsendes i radioen, eller hvad der ikke skal. Jeg opfatter det mere som spøgefuldheder, man skal aflevere i forbindelse med henvisning til fortiden. Heller ikke fodbolddebatten kan optage mig, som vel omtrent er den eneste sagkyndige af dem, der har deltaget i debatten indtil nu, på dette område. Jeg skal ikke begynde nogen debat om, hvorvidt det er et landhold, der er blevet etableret, eller et udmærket klubhold. Det er i hvert fald — det tror jeg nok skal vise sig — et hold, der er i stand til at samarbejde, og det er den første forudsætning for, at der kan komme noget ud af tingene, så lad det være, hvad der kan siges om denne sag.

Det, der står tilbage, er nu, da hele valgkampen og valgkampens efterslæt er blevet gennemtrawlet, bortset fra de bemærkninger, som mine medkontrahtenter i regeringen fra de to andre partier mener at måtte sige dertil, efter mit skøn det praktiske, saglige arbejde. Her forstod jeg på det ærede medlem hr. Aksel Møller, at han stillede det spørgsmål, om regeringen ville opgive tvangslånet, som han kalder det — så vidt jeg ved, hedder det i lovforslaget stabiliseringslånet, men all right, slagord har deres berettigelse og hensigt. Jeg vil gerne sige, hvad jeg har sagt i formiddags, at regeringen ser gerne et samarbejde med oppositionspartierne og en saglig drøftelse

af de synspunkter, som oppositionspartierne mener at kunne fremføre.

Derfor ser regeringen også gerne, at der, som det også er blevet anført af det ærede medlem hr. A. C. Normann, på tirsdag i det udvalg, som nedsættes, kommer til at foreligge mere end de almindeligt holdte vendinger fra venstre og de konservative om de ting, de har fremført her i dag. Naturligvis kan det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke forvente, at regeringen opgiver sine planer, at regeringen på forhånd vil sige til det ærede medlem: vi frafalder dette og hint under de og de eventuelle betingelser. Det er en utænkelig tanke. Der er en regering her, som har mulighed for at gennemføre, hvad den mener er rigtigt at gennemføre. Det er nu engang dens styrke og pligt. Denne regering indbyder til samarbejde, indbyder til en debat om disse ting og indbyder til et forsøg på mellem det, oppositionen mener at måtte fremføre, og det, regeringen har fremført, at finde en mellem linje, som er forsvarlig, og som er acceptabel. Det må man prøve på. Det kan ikke nytte, at oppositionen vil prøve på at diktere regeringen ind i en ydmygelsens situation, for det behøver regeringen ikke at acceptere, og det vil den ikke acceptere.

Hvis der er et rent grundlag at forhandle på, synes jeg, der er en basis, hvorpå der kan bygges, men så må det vise sig i det udvalgsarbejde, der skal udføres; det har ikke vist sig indtil dette øjeblik — beklageligvis. Hvis de to partier havde ønsket at få spørgsmålet om forbrugsafgifterne udsat i udvalget for nærmere at kunne forhandle om helheden, havde de kunnet ønske det, men de har ikke ønsket det. Det er sandheden derom. Hvis de skulle ønske under de videre forhandlinger at gå ind i en saglig debat, er de velkomne. Jeg håber, der vil vise sig en saglig medarbejdervilje hertil. Er den ikke til stede, må regeringen gennemføre sine forslag og gøre sit arbejde. Sådan er nu engang vilkårene. En flertalsregering har pligt til og mulighed for at gøre arbejdet, men denne regering indbyder oppositionen til et samarbejde, og jeg håber, at et sådant samarbejde kan etableres.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):
Kun nogle få bemærkninger. Det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelse inde-